

[Joanna Rønn]

ning i stedet for den omlægning og på længere sigt afskaffelse af bloktilskudene til kommunerne, som regeringen har gennemført. Kommunernes muligheder for en aktiv indsats forringes. De rammer – og man har jo talt så meget om rammer her – som staten giver kommunerne, begrænser i allerhøjeste grad deres handlefrihed.

I dag kendes allerede en række gode arbejdsmetoder i forbindelse med det opsøgende og forebyggende arbejde; de skal bruges meget mere og ikke kun som forsøg. Det er udmærket med forsøg, men der er en tendens til, at man hiver alle de gamle ideer frem af skuffen og kalder dem forsøg og nytænkning. Selvfølgelig skal der sættes på forsøg, nye aktiviteter og brug af fantasien, men vi kender jo allerede mange arbejdsmetoder, der kan anvendes som en helt naturlig del af den daglige hverdag, f.eks. miljø- og netværksarbejde, men de bruges alt for lidt.

Her er også allerede nævnt samarbejdet mellem socialforvaltning, skoler og kulturforvaltning og politi. Dette SSP-samarbejde er udbygget i de seneste år, og man har mange gode erfaringer med etablering af fælles projekter. Dette arbejde bør intensiveres og styrkes. Også ungdomsrådgivningen bør udbygges, og indsatsen i forhold til de unge må koordineres bedre. Der er brug for en socialpædagogisk indsats især for at hente de svageste grupper med, som vi også har talt om, og der er brug for at motivere de unge til at opføre sig med hærværk og kriminalitet. Det drejer sig om at finde deres fritidsbehov og få dem ind i hensigtsmæssige aktiviteter, og her er der brug for et udbygget samarbejde med foreningslivet.

Der er også et stort behov for klubaktiviteter for unge over 18 år, og det er absolut nødvendigt, at også de får et sted at være og dér oplever reel medindflydelse og ansvar, noget, som de øvrige oplæg har lagt vægt på.

I det hele taget bør der etableres aktivitets- og familiecentre i lokalmiljøet, hvor der kan igangsættes aktiviteter, og hvor børn, unge og familier kan støttes i løsningen af deres problemer. En omlægning af indsatsen og høj prioritering af det forebyggende arbejde vil være en god investering i fremtiden.

Jeg er glad for, at der faktisk over hele linjen er udtrykt vilje til en indsats, og jeg glæder mig til at se de helt konkrete forslag,

der kan forbedre de sociale vilkår i samfundet – der er hårdt brug for det.

Jimmy Stahr (S):

Det kan efterhånden være lidt mærkeligt at beskæftige sig med dansk politik – man kommer ud for mange mærkelige oplevelser, f.eks. en dag som i dag, hvor man starter med at rose den konservative statsminister, og så ender dagen med, at man stemmer for en VS-dagsorden. Det er et billede af, hvordan det efterhånden går. Men jeg synes også, det er dejligt, at vi for en gangs skyld har en afslappet debat om det meget vigtige område kriminalitet, en debat, hvor folk får lejlighed til at sige nogle væsentlige ting. For bare nogle år tilbage var det nok ikke gået på den måde. Nu har vi jo altså en konservativ justitsminister og en konservativ statsminister, og så foregår denne debat lidt anderledes. Havde det været en socialdemokratisk justitsminister, er jeg sikker på, at både fru Agnete Laustsen og fru Annelise Gotfredsen og forskellige andre på dette tidspunkt havde været oppe at svinge pisken over socialdemokratiets slaphed og eftergivenhed over for kriminelle og fremsat ønske om, at man skulle lukke Danmarks Radio, Christiania og forskellige andre ting. Nu foregår det åbenbart lidt mere afslappet, og vi kan alle sammen tage det lidt mere roligt, også de, der er i institutionerne rundt omkring; de får nu ikke at vide, at de skal lukke, som de gjorde tit under de tidligere debatter.

Men for at dette her ikke skal være en skamrosning af regeringen, er der i hvert fald nogle ting, jeg vil tillade mig at lære regeringen. Ud fra et gammelt pædagogisk synspunkt lærte vi på seminariet, at det ikke var det, man sagde til børn, der hjalp noget. Børn gør ikke, som man siger til dem; børn gør det, som vi voksne gør, altså de efterligner os. De tror på det, vi gør, og ikke på det, vi siger, kort sagt. Egentlig tror jeg, man kunne udvide det fra børnene til alle mennesker, og jeg tror også for nu at tage en helt anden gruppe med ind i billedet, at kommunerne har det på samme måde, altså de lægger ikke så meget mærke til det, vi siger her. Jeg synes, det er fantastisk godt, at regeringens medlemmer og de borgerlige ordførere den ene efter den anden står her og siger: det er ude i lokalsamfundet, det sker; det er